

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 19. července 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miroslava Veselského a přísedících Mgr. Světlušy Kotrčové a MVDr. Václava Krpálka,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, okres ██████████, zaměstnán jako osoba samostatně výdělečně činná - ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, okres ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, nejméně však v týdnu od ██████████. do ██████████ 2021, v ██████████ pokoji v místě svého bydliště v ██████████, ██████████, okres ██████████, Královéhradecký kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, dílem zneužívaje jejího domnělého spánku a dílem zneužívaje jejího nízkého věku a opožděného psychického vývoje a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, ve třech případech osahával poškozenou nezletilou ██████████, narozenou ██████████, jejíž věk jako partner, resp. druh její matky znal, na přirození, a to v době, kdy jmenovaná ležela na horní palandě patrové postele a on se domníval, že spí,

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku, zneužívaje jeho bezbrannosti, přičemž čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) roků a šesti (6) měsíců.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené nezl. [redacted], narozené [redacted], trvale bytem [redacted], okres [redacted] zastoupené opatrovníci [redacted], advokátkou se sídlem v [redacted] 531, nemajetkovou újmu v penězích v celkové výši [redacted] Kč.

Odůvodnění

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové podala dne 5. 5. 2022 ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen krajský soud) obžalobu (č. l. 295-299) na obžalovaného [redacted] (dále jen obžalovaný) pro skutek kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit způsobem popsáným ve výrokové části této obžaloby.

2. Na základě písemného upozornění a poučení předsedy senátu ze dne 3. 6. 2022 ve smyslu ustanovení § 196 odst. 2, odst. 3 tr. řádu (č. l. 308) doručeným obžalovanému společně s opisem obžaloby a předvoláním k hlavnímu líčení pak tento prostřednictvím svého obhájce zaslal krajskému soudu vlastnoručně podepsané písemné vyjádření datované dnem 3. 6. 2022 a označené jako „Procesní sdělení“, v němž mimo jiné prohlásil, že „uznává obžalobu v plném rozsahu a cítí se tedy vinným spácháním skutku uvedeného v obžalobě, má zájem uzavřít se státním zástupcem dohodu a vině a trestu, resp. je i připraven v hlavním líčení prohlásit svou vinu a souhlasí s popisem skutku a jeho právní kvalifikací uvedenými v obžalobě“ s tím, že však „nesouhlasí se státní zástupkyní v obžalobě navrhovaným trestem“.

3. Po zahájení hlavního líčení, které se ve věci konalo dne 19. 7. 2022 (č. l. 325-347), přednesení obžaloby státní zástupkyní a vyjádření kolizní opatrovnice poškozené nezletilé [redacted] (dále jen poškozená) k nárokům na náhradu škody pak obžalovaný na výzvu, resp. po upozornění předsedy senátu v souladu s ustanovením § 206a odst. 1 tr. řádu, že má právo - možnost vyjádřit se ke skutečnostem uvedeným v obžalobě nejprve potvrdil, že je skutečně autorem vlastnoručního podpisu na písemném podání označeném jako „Procesní sdělení“ ze dne 3. 6. 2022 a že souhlasí s jeho obsahem a trvá na něm, aby pak prohlásil svoji vinu ze spáchání skutku uvedeného v obžalobě, resp. že se cítí být vinen spácháním tohoto skutku s tím, že veškeré skutečnosti týkající se jeho viny spácháním zažalovaného skutku považuje za nesporné a souhlasí s jeho právní kvalifikací jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (č. l. 328).

Vyjádřil však nesouhlas se státní zástupkyní v obžalobě i na počátku ve věci konaného hlavního líčení jemu navrhovaným trestem, čili s trestem odnětí svobody na spodní hranici zákonné trestní sazby stanovené u § 185 odst. 3 tr. zákoníku (5 let odnětí svobody) se zařazením pro jeho výkon do věznice s ostrahou (č. l. 295, resp. 327 a 328). V této souvislosti vyjádřil přesvědčení, že za dané situace jsou v jeho případě splněny zákonné podmínky pro uložení mírnějšího trestu odnětí svobody nespojeného s jeho výkonem, tzn. trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na přiměřenou zkušební dobu s tím, že státní zástupkyní jemu

navrhovaný nepodmíněný trest odnětí svobody požaduje za daných okolností za nepřiměřeně přísný.

Navíc pak **nesouhlasil** ani s kolizní opatrovníci poškozené uplatňovanou **výší nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích** vůči jeho osobě, čili v celkové výši 210 000 Kč, s tím, že je nepřiměřeně vysoký, a je tudíž připraven s ohledem na své majetkové a finanční poměry poškozené uhradit maximálně finanční částku ve výši 100 000 Kč (č. l. 328).

K dotazu a po poučení předsedy senátu ve smyslu ustanovení § 206 odst. 7 tr. řádu obžalovaný následně **prohlásil**, že **prohlášení viny učinil dobrovolně a bez nátlaku** a že **mu jsou známy všechny následky případně soudem přijatého prohlášení viny**, tzn. že soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a že skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadnout oprávněným prostředkem (č. l. 328).

4. Na počátku svého výslechu v procesním postavení obžalovaného **u hlavního líčení** (č. l. 328-337) **obžalovaný konstatoval**, že ví, co je mu kladeno obžalobu za vinu s tím, že **se v plném rozsahu doznává ke spáchání skutku, z něhož je viněn obžalobou** (č. l. 329).

Za hlavní důvody radikální změny své výpovědi a svého postoje k celému případu, resp. svého doznání ze spáchání zažalovaného skutku oproti přípravnému řízení, kdy trestnou činnost kladenou mu za vinu kategoricky popíral, označil pak obžalovaný především skutečnost, že se za své jednání a chování velmi styděl a nebyl schopen si přiznat, že se něčeho takového skutečně dopustil, a dále, že si nechtěl případným doznáním zhoršovat svoji procesní pozici a celkový výsledek v soudním opatrovnickém sporu, který v té době vedl ve věci změny úpravy péče a výživného ohledně nezletilého syna [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se svojí bývalou partnerkou a matkou dítěte [REDAKCE].

Své jednání a chování vůči poškozené z kritické doby, resp. své doznání ze spáchání zažalovaného skutku se však obžalovaný v průběhu svého výslechu snažil částečně i bagatelizovat s tím, že se z jeho strany mělo jednat pouze o jednorázový výjimečný exces, kterého se měl v kritickou noc dopustit pod vlivem alkoholu, léků na bolest po bodnutí vosy a proti bolesti zubů, jakož i hádky se svojí partnerkou a matkou poškozené [REDAKCE] de facto omylem, když v kritickou noc kontroloval svého nezletilého syna [REDAKCE] a poškozenou, kteří v té době společně spali ve vedlejší [REDAKCE] pokoji na horní palandě dvoupatrové postele, a při manipulaci s jejich těly, aby se vzájemně nekopali a nezranili, neúmyslně sáhl na přirození poškozené. Svého jednání, ale i toho, že všem svým nejbližším a svému okolí o svém činu lhal, však velice lituje a stydí se za ně, a to s plným vědomím toho, že poškozená by mohla mít v důsledku tohoto jeho jednání i doživotní následky na své psychice, včetně velmi narušených vztahů se svojí biologickou matkou apod. V této souvislosti však i připustil, že prohlášení svoji viny v předmětné kauze učinil mimo jiné i s vidinou určité možnosti („bonifikace“), že by mu soud mohl při svém rozhodování o stanovení druhu trestu a jeho výměry za toto jednání uložit případně i trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby nespojený však ani s jeho přímým výkonem.

Pokud jde o své majetkové a finanční poměry, obžalovaný zdůraznil, že není za aktuální situace, kdy měsíčně splácí 8 000 Kč z bankovní půjčky na rekonstrukci domu v celkové výši 1 500 000 Kč, kdy jsou proti jeho osobě vedeny dvě exekuce, každá ve výši cca 70 000 Kč a navíc hradí i výživné na svého nezletilého syna [REDAKCE] ve výši 2 000 Kč měsíčně, a to vše za situace, kdy se jeho čistý měsíční příjem pohybuje kolem 35 000 Kč, v jeho finančních možnostech ještě hradit, byť i ve splátkách, kolizní opatrovníci poškozené navrhovanou nemajetkovou újmu ve výši 210 000 Kč, s tím, že je schopen například ve 3 000 Kč splátkách poškozené uhradit maximálně 100 000 Kč.

5. Na základě výzvy předsedy senátu v souladu s ustanovením § 206c odst. 3 tr. řádu poté procesní strany shodně navrhlý soud, aby prohlášení viny obžalovaného přijal (č. l. 337).

6. S ohledem na to, že prohlášení viny obžalovaného korespondovalo s jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem zjištěným skutkovým stavem (viz skutková zjištění vyplývající nejenom

z doznání obžalovaného u hlavního líčení, ale i z výpovědi samotné poškozené a rovněž i z obsahu ve věci v přípravném řízení opatřených svědeckých, znaleckých a listinných důkazů), dále že s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti nebyl závažný důvod o tomto jeho prohlášení viny i dalších prohlášeních pochybovat, a že v předchozím řízení nedošlo k jakémukoli závažnému porušení práv obžalovaného, přihlížejíc přitom k souhlasnému stanovisku procesních stran, jakož i k okolnostem celého případu, dospěl nakonec krajský soud k závěru, že v daném konkrétním případě se jeví takovýto postup vhodný a především jsou pak splněny příslušné zákonné podmínky pro přijetí prohlášení viny obžalovaného. Proto ve smyslu § 206c odst. 4 tr. řádu svým usnesením jeho prohlášení viny přijal a současně v souladu s ustanovením § 206c odst. 6 tr. řádu rozhodl o tom, že se dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprovede a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu, čili toliko ve vztahu k osobě obžalovaného a k rozhodování soudu o druhu a výměře trestu, který by mu měl být za jeho trestné jednání uložen, jakož i o včas a řádně uplatněném nároku poškozené na náhradu škody ve formě nemajetkové újmy v penězích (č. l. 337).

Zároveň předseda senátu opětovně poučil podle § 206c odst. 7 tr. řádu procesní strany, že soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a že skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadnout oprávněným prostředkem (č. l. 337).

7. Po vyhodnocení všech ve věci opatřených a provedených důkazů, rozhodných skutečností i okolností celého případu, jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, v souladu s obecnými zásadami trestního řízení uvedenými v ust. § 2 odst. 5 a odst. 6 tr. řádu, dospěl Krajský soud v Hradci Králové k jednoznačnému a spolehlivému závěru, že to byl právě obžalovaný [REDAKCE], a nikdo jiný, kdo

v přesně nezjištěné době, nejméně však v týdnu od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2021, v [REDAKCE] pokoji v místě svého bydliště v [REDAKCE], [REDAKCE], okres [REDAKCE], Královéhradecký kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení, dílem zneužívaje jejího domnělého spánku a dílem zneužívaje jejího nízkého věku a opožděného psychického vývoje a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, ve třech případech osahával poškozenou nezletilou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], jejíž věk jako partner, resp. druh její matky znal, na přirození, a to v době, kdy jmenovaná ležela na horní palandě patrové postele a on se domníval, že spí.

8. Tímto shora popsáním a ve výrokové části tohoto rozsudku prezentovaným a specifikovaným jednáním se sexuálním podtextem tak obžalovaný naplnil dle krajského soudu jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce všechny zákonné znaky „kvalifikované“ skutkové podstaty trestného činu, resp. zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného [REDAKCE] dceru své partnerky) donutil k pohlavnímu styku, zneužívaje jeho bezbrannosti (tzv. „psychické bezbrannosti“), přičemž čin spáchal na dítěti mladším patnácti let (obžalovaný prokazatelně znal věk poškozené).

9. Při posuzování právní kvalifikace jednání obžalovaného se krajský soud v zásadě ztotožnil s právním názorem prezentovaným státní zástupkyní, jak v písemném znění obžaloby (č. l. 299), tak i v rámci její závěrečné řeči u hlavního líčení (č. l. 341), a to že při splnění dalších zákonných podmínek by bylo možno jednání obžalovaného dokonce právně kvalifikovat i podle písmena c) odstavce 3 § 185 tr. zákoníku, čili že způsobil tímto činem poškozené těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, tzn. delší dobu trvající poruchu zdraví ve formě postraumatické stresové poruchy.

Nicméně znalkyní pedopsychiatričkou MUDr. Evou Čáповou u poškozené diagnostikované přechodné středně těžké akutní stresové reakce i porucha přizpůsobení, které u ní vznikly v příčinné souvislosti s činem obžalovaného, nelze však ani dle názoru krajského soudu na základě touto znalkyní popsáných symptomů a intenzity této reakce a poruchy a aktuální judikatury vyšších soudů považovat za těžkou újmu na zdraví ve smyslu shora citovaného

ustanovení tr. zákoníku, a proto krajský soud nakonec nepřistoupil k této pro obžalovaného přísnější právní kvalifikaci jeho jednání, byť připouští, že se jedná o případ hraniční.

10. S ohledem na jednoznačný důkazní stav ve věci, jakož i vzhledem ke shora již uvedeným rozhodným skutečnostem a okolnostem celého případu vzal proto krajský soud za spolehlivě prokázané, že se obžalovaný ze sexuálních pohnutek (jednalo se z jeho strany o situačně - pudové, kompenzační, nezdrženlivé jednání a chování ovlivněné především jeho osobnostní charakteristikou) předmětné trestné činnosti tak, jak je popsána a specifikována shora ve výrokové části tohoto rozsudku, skutečně dopustil, když nemá jakékoli pochybnosti o jeho vině tímto trestným jednáním. Ve věci v přípravném řízení i v řízení před soudem u hlavního líčení opatřené a realizované usvědčující důkazy, korespondující navíc i s prohlášením viny obžalovaným po doručení písemného znění obžaloby a posléze i na počátku ve věci konaného hlavního líčení, tvoří totiž vzájemně propojený a logicky ucelený okruh a ve svém souhrnu pak v zásadě korespondují s ve věci realizovaným důkazním řízením objektivně zjištěným průběhem skutkového děje a s konkrétním sexuálně motivovaným chováním a jednáním obžalovaného vůči poškozené, jakož i s okolnostmi kritickému případu předcházejícími a po něm následujícími. Právě tyto zásadní důkazy a skutečnosti důležité pro posouzení **objektivní stránky zažalovaného trestného činu, resp. zvláště závažného zločinu** a otázky viny ze spáchání předmětné trestné činnosti obžalovaným a její právní kvalifikace, jakož i okolnosti celého případu tak ve svém souhrnu potvrzují příčinnou souvislost mezi jeho jednáním a dotčeným společenským zájmem na ochraně práva ženy na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, ale i na ochraně dětí před sexuálním zneužíváním, na jejich řádném, mravním a citovém vývoji i na svobodě jejich rozhodování.

11. Z hlediska **subjektivní stránky trestného jednání obžalovaného, resp. jeho zavinění** dospěl pak krajský soud na podkladě ve věci realizovaného důkazního řízení k jednoznačnému závěru, že **obžalovaný** takto **jednal** vůči poškozené **v přímém úmyslu** (viz ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku) dopustit se předmětného zažalovaného sexuálně motivovaného trestného činu.

12. Ze závěrů společného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví - odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie vypracovaného v přípravném řízení na osobu obžalovaného pak mimo jiné vyplynulo, že **obžalovaný** **byl v době spáchání předmětné zažalované trestné činnosti plně přičetný**, neboť při absenci psychické a sexuální patologie byl v kritické době spáchání zažalovaného skutku ve stavu, který nikterak nesnižoval jeho schopnosti rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání a ani toto jeho jednání ovládat (č. l. 213), a že u něho nebyla ani zjištěna přítomnost sexuální deviace (parafilie) v pravém slova smyslu, tedy preference uspokojování sexuálních potřeb na odchylných objektech nebo perversním způsobem (č. l. 209, resp. 213). Ve svém souhrnu tak citované znalecké závěry v žádném případě nezpochybnilly trestní odpovědnost obžalovaného ani právní kvalifikaci jím spáchané trestné činnosti.

13. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry za předmětnou sexuálně motivovanou trestnou činnost, kterou byl obžalovaný uznán tímto rozsudkem vinným, vycházel krajský soud ze všech rozhodných hledisek, principů a okolností vyplývajících nejen z obecných zásad trestání, resp. pro ukládání trestních sankcí (§§ 37 až 38 tr. zákoníku), ale i z obecných zásad pro ukládání trestů (§§ 39 až 45 tr. zákoníku). Soud zároveň i se vši odpovědností přihlédl k povaze a závažnosti jím spáchané trestné činnosti, k významu konkrétního chráněného společenského zájmu, který byl jeho jednáním dotčen, k charakteru a způsobu jeho provedení a k jeho následkům, k okolnostem, za kterých bylo spácháno, k míře zavinění a k motivu (pohnutce), záměru a cílům, které vedly obžalovaného k jeho spáchání, dále pak i k osobě obžalovaného, k jeho osobním, resp. rodinným, sociálním a existenčním poměrům, dosavadnímu způsobu života, věku, případné kriminální minulosti či bezúhonnosti, k možností jeho nápravy, resp.

prognóze jeho resocializace a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život, jakož i k okolnostem mu eventuálně polehčujícím či přitěžujícím.

Navíc pak krajský soud přihlédl i k postoji obžalovaného k trestné činnosti kladené mu obžalobou za vinu, a to jak v rámci přípravného řízení, tak, a to především, v průběhu řízení před soudem u hlavního líčení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svoji vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné.

14. Podle § 41 písm. l) tr. zákoníku přihlédne soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry jako k polehčující okolnosti i k tomu, že se pachatel k trestné činnosti doznal.

15. Z ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku vyplývá, že má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené, když ve smyslu odstavce druhého písmena b) § 58 tr. zákoníku může pak soud, má-li za to, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu.

16. Stupeň společenské škodlivosti trestné činnosti pachatele, čili povaha a závažnost trestného činu, jsou obecně určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem jeho provedení a jeho následky, okolnostmi, za nichž byl spáchán a rovněž i osobou pachatele, mírou jeho zavinění a motivem, resp. pohnutkou, záměrem a cílem, který jej vedl k jeho spáchání. Ze všech citovaných hledisek, principů a okolností pak krajský soud vycházel při hodnocení stupně společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného, přičemž dospěl k závěru, že tento závažným způsobem narušil zájem společnosti nejen na ochraně práva ženy na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě, ale i na ochraně dětí před sexuálním zneužíváním, na jejich řádném mravním a citovém vývoji i na svobodě jejich rozhodování, když v kritické době v druhé polovině měsíce [REDAKCE] 2021 v pozdních nočních hodinách za účelem vlastního sexuálního uspokojení nejméně ve třech případech osahával na přirození nezletilou dceru své partnerky, resp. družky, jejíž věk bezpochyby znal, dílem zneužívaje jejího domnělého spánku a dílem zneužívaje jejího nízkého věku a opožděného psychického vývoje a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání a chování nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala tak posoudit význam kladení odporu proti obžalovaným vynucovanému pohlavnímu styku, a to za situace, kdy ležela v dětském pokoji na horní palandě patrové postele a on se domníval, že spí. Z tohoto pohledu nutno pak ve svém celku společenskou škodlivost jednání obžalovaného považovat za velmi vysokou.

Kromě shora uvedeného dbal krajský soud i na to, aby trest uložený obžalovanému byl přiměřený, resp. adekvátní k povaze a závažnosti jím spáchané trestné činnosti i jeho poměrům a nebyl pro něho ve svém důsledku de facto likvidační, nicméně však účinný a přiměřeně odstrašující, když zároveň přihlédl i k právem chráněným zájmům osob poškozených tímto jeho činem (§ 38 tr. zákoníku).

17. **K osobě obžalovaného** [REDAKCE] krajský soud kromě jiného zjistil, že pochází z úplné rodiny a relativně bezproblémového rodinného prostředí, a to ze čtyř sourozenců. Po absolvování základní školy se vyučil v oboru [REDAKCE], v kterémžto oboru, ale i v jiných, zejména dělnických, profesích poté vystřídal v tuzemsku i v zahraničí několik zaměstnavatelů. Aktuálně pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná zejména v oboru [REDAKCE]. Z místa svého trvalého bydliště v [REDAKCE] na [REDAKCE] nebyly pak k jeho osobě a chování na veřejnosti zaregistrovány žádné negativní poznatky, když do současné doby nebyl ani postižen ve správním řízení pro přestupkové jednání (č. l. 283). V souvislosti s podezřením ze sexuálního a fyzického násilí vůči své bývalé partnerce [REDAKCE] byl sice obžalovaný v roce 2018 prošetřován policejními orgány, které však na základě výsledků tohoto šetření předmětný případ odevzdaly k projednání přestupku do

správního řízení k tomu věcně a místně příslušnému Městskému úřadu v [redacted] (č. l. 273-274, resp. 275-281), který následně po projednání věci kvalifikované jako přestupek proti občanskému soužití ve formě hrubého jednání tento případ svým rozhodnutím ze dne 27. 11. 2018 nakonec odložil (č. l. 286, resp. 314).

Obžalovaný je svobodný a je otcem v současné době již [redacted] syna [redacted] narozeného z partnerského vztahu s výše již zmiňovanou [redacted], kterého oba mají ve střídavé péči a on jí pak měsíčně přispívá na jeho výživu částku 2 000 Kč.

Pokud jde o **majetkové a finanční poměry obžalovaného**, tento je v zásadě nemajetný, když pouze vlastní osobní užitkové vozidlo. Jeho čistý měsíční příjem se pohybuje kolem 35 000 Kč. Kromě úhrady výživného na nezletilého syna [redacted] v celkové částce 2 000 Kč měsíčně, pak navíc měsíčně splácí i 8 000 Kč za půjčku na rekonstrukci domu ve výši 1 500 000 Kč (aktuálně má již splaceno z této půjčky cca 300 000 Kč) a na exekuci dalších 3 000 Kč měsíčně (dluh ve výši cca 70 000 Kč na zdravotním a sociálním pojištění), když ještě očekává na svoji osobu další exekuční řízení rovněž v celkové výši asi 70 000 Kč (č. l. 329).

Z obsahu opisů z evidence Rejstříku trestů ČR obžalovaného pak vyplývá, že tento doposud nebyl soudně trestán (č. l. 282, resp. 309).

18. Pokud jde o **druh a výměru trestu**, který mohl krajský soud obžalovanému za jím spáchanou velmi závažnou sexuálně motivovanou trestnou činnost uložit, byl tento při svém rozhodování, s ohledem na právní kvalifikaci trestného jednání, jímž byl tímto rozsudkem uznán vinným, a to jako „kvalifikovaný“ zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, limitován rozptěm zákoně trestní sazby odnětí svobody od pěti až do dvanácti let.

19. S přihlédnutím k výše již uvedeným rozhodným skutečnostem, při respektování obecných zásad pro ukládání trestů, a zejména pak vzhledem k okolnostem celého případu, když obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písm. d) tr. zákoníku přitěžuje pouze skutečnost, že trestnou činnost spáchal využívaje něčí závislosti a podřízenosti (obžalovaný totiž v kritickém období využil psychické závislosti poškozené na jeho osobě, i faktické podřízenosti, resp. své autority dospělého člověka a aktuálního partnera její matky, jemuž tehdy jako téměř [redacted] nezletilá dívka plně důvěřovala, respektovala jej a měla k němu do té doby i velmi pozitivní osobní a navíc i citový vztah), když na straně druhé obžalovanému ve smyslu ustanovení § 41 písm. l), o), a p) tr. zákoníku, byt pouze částečně, polehčuje skutečnost, že se k trestné činnosti doznal (jednalo se však o de facto účelové doznání, které obžalovaný učinil pod tíhou usvědčujících důkazů opatřených v rámci přípravného řízení, když teprve až po doručení popisu obžaloby v souvislosti s nařízením hlavního líčení ve věci a písemného upozornění, resp. poučení ze strany soudu, že může již před konáním hlavního líčení i na jeho počátku prohlásit svoji vinu a ucházet se tak o mimořádné snížení mu hrozícího poměrně vysokého trestu odnětí svobody, a to pod dolní hranici zákonné trestní sazby, kteroužto skutečnost obžalovaný ostatně při svém výsledku u hlavního líčení i připustil jako variantu umožňující mu případně mírnější trest odnětí svobody eventuálně ani nespojený s jeho výkonem - viz č. l. 331, když obžalovaný navíc toto své „doznání“ částečně i devalvoval svými bagatelizujícími výroky o „neúmyslném jednání“, kterého se dopustil vůči poškozené de facto „omylem“ a navíc i v důsledku „rozrušení“ způsobeným předtím požitím alkoholem, léky na bolest a předchozí hádkou se svojí partnerkou ... - viz č. l. 330, resp. 334), dále že trestného činu upřímně litoval (i v tomto případě možno však reálně pochybovat o skutečné, objektivní, vážně míněné a uvěřitelné „upřímnosti“ této lítosti ze strany obžalovaného nad svým činem, když lze mít spíše za to, že se velkou měrou z jeho strany jednalo o „lítost nad vlastním osudem“, resp. obavu z akutně mu hrozícího tretu odnětí svobody a ostudou, kterou tímto svým jednáním způsobil nejen sám sobě, ale i svým blízkým, a nikoli nad osudem poškozené ve formě stále přetrvávajících psychických problémů spojených s nutností dlouhodobé odborné psychoterapie, absolutního krachu vzájemných vztahů a přetřhaných vazeb se svojí biologickou matkou [redacted] - „syndrom zavrženého dítěte“ a vážně narušené důvěry v rodinné vztahy, ale i v budoucnu možné sekundární viktimizace a retraumatizace

poškozené, a to nejen v důsledku amorálního jednání a chování obžalovaného vůči ní, ale i v důsledku absolvování pro ni velmi traumatizujícího vyšetřování celého případu a s tím spojených úkonů trestního řízení v předmětné věci, které jako oběť tohoto jeho činu byla nucena podstoupit) a že vedl před spácháním trestného činu řádný život (obžalovaný nebyl totiž v minulosti soudně trestán ani postižen ve správním řízení pro přestupkové jednání, když k jeho chování a vystupování na veřejnosti nejsou v místě jeho trvalého bydliště žádné zásadní výhrady či připomínky), dále k osobě obžalovaného a k jeho osobním, rodinným, sociálním a existenčním poměrům (podrobněji - viz shora pod bodem 17. odůvodnění tohoto rozsudku prezentované údaje k jeho osobě), k jeho věku (v době spáchání zažalované trestné činnosti mu bylo více jak ■ let), k výchovnému a sociálnímu prostředí, z něhož pochází a v němž v mládí vyrůstal a k jeho dosavadnímu způsobu života (obžalovaný pochází z úplné rodiny a z relativně bezproblémového rodinného prostředí, když doposud vedl vcelku řádný život bez mimořádných excesů), k jeho duševnímu stavu, intelektu a struktuře jeho osobnosti (podrobněji k jeho duševnímu stavu a sexualitě - viz shora pod bodem 12. odůvodnění tohoto rozsudku citované závěry znalců psychiatrů, sexuologů a klinického psychologa), i vzhledem k povaze a závažnosti sexuálně motivované trestné činnosti, které se prokazatelně v kritickém období na místě činu dopustil, navíc i vůči nezletilé ■ dceři své partnerky, resp. družky, a to dokonce v době, kdy se tato nacházela, resp. spala ve vedlejší místnosti jejich bytu, a k jeho zpočátku nekritickému postoji, který k ní zaujal v přípravném řízení (své jednání totiž po celý průběh přípravného řízení kategoricky popíral, zlehčoval a bagatelizoval s tím, že předmětnou trestnou činnost proti němu de facto společně vykonstruovali poškozená, její biologický otec a jeho současná manželka, jakož i další jím blízké osoby), k významu chráněného společenského zájmu, který byl jeho jednáním dotčen (podrobněji - viz shora pod bodem 16. odůvodnění tohoto rozsudku), jakož i k amorálnímu způsobu spáchání předmětné sexuálně motivované trestné činnosti a stále přetrvávajícím následkům na psychice poškozené vyžadující psychologickou pomoc a dlouhodobou terapii s nejistou prognózou dalšího vývoje (viz závěry znalkyně psychologičky na č. l. 187-188) a k motivu (pohnutce), záměru a cílům, které jej k jejímu páčání vedly (dle krajského soudu mělo jednání obžalovaného evidentně egoistický, situačně - pudový a kompenzační charakter s cílem uspokojit své aktuální sexuální potřeby, byť příslušnými znalci nebyla u něho prokázána žádná deviantní erotická preference, resp. sexuální deviace - parafilie), **dospěl nakonec krajský soud po velmi pečlivé a odpovědné úvaze k závěru, že by však použití výše uvedené trestní sazby odnětí svobody** (v rozpětí od pěti až do dvanácti let) **bylo v daném konkrétním případě pro obžalovaného až nepřiměřeně přísné a že lze za dané situace dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání.**

20. **Shledal tak všechny zákonné podmínky a předpoklady** (a to i v souladu s návrhem prezentovaným jak státní zástupkyní, tak i obhájcem obžalovaného při jejich závěrečných řečech u hlavního líčení) **pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené u § 185 odst. 3 tr. zákoníku** (tj. pět let), jak má na mysli příslušné ustanovení § 58 odst. 1 a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Krajský soud má totiž za to, že vzhledem k okolnostem případu (jednáním obžalovaného naštěstí nedošlo k násilnému donucení poškozené k pohlavnímu styku souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, když v důsledku tohoto jeho činu nedošlo u poškozené, rovněž naštěstí, ke vzniku těžké újmy na jejím zdraví především ve formě posttraumatické stresové poruchy, případně dalších trvalých následků na jejím fyzickém zdraví a psychice), osobním, rodinným, sociálním, ale i existenčním poměrům obžalovaného (obžalovaný je relativně mladý, praceschopný, bezúhonný ■ letý muž s poměrně slušným sociálním zázemím, který doposud nebyl soudně trestán a ani postižen ve správním řízení pro přestupek, má jednu vyživovací povinnost ke svému nezletilému ■ synovi ■ kterého má ve střídavé péči s jeho biologickou matkou, je v zásadě nemajetný a má aktuálně poměrně vysoký nesplacený finanční dluh u bankovního ústavu na rekonstrukci domu, jakož i další závazky ve formě exekucí) a povaze jím spáchané trestné činnosti (byť lze obžalovaným spáchanou trestnou činnost se

sexuálním podtextem považovat za vysoce společensky škodlivou a amorální, nedošlo naštěstí u poškozené v důsledku jeho činu, jak ostatně již výše zmíněno, k takovým následkům na jejím fyzickém zdraví a psychice, které by pro ni měly fatální či trvale nepříznivé dopady s tím, že existuje reálný předpoklad a prognóza, že při dlouhodobé odborné psychoterapii a citlivému, trpělivému a podporujícímu přístupu osob jí blízkých by postupem času mohlo u ní dojít k trvalému vymizení či alespoň k výraznému zmírnění viktimizačních důsledků jednání obžalovaného) by skutečně použití zákonné trestní sazby odnětí svobody stanovené u citovaného ustanovení odstavce třetího § 185 tr. zákoníku, tedy v rozpětí od pěti až do dvanácti let, bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné s tím, že lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, a to zvláště za situace, kdy obžalovaný po popěrné obhajobě uplatňované po celé přípravné řízení následně ještě před konáním hlavního líčení v řízení před soudem (po doručení opisu obžaloby s upozorněním a poučením o možnosti prohlásit svoji vinu a předvolání k hlavnímu líčení) a posléze i v jeho průběhu prohlásil svoji vinu ze spáchání zažalovaného skutku, bezvýhradně souhlasil s jeho právní kvalifikací uvedou v obžalobě, když navíc i prohlásil, že veškeré skutečnosti týkající se jeho viny ze spáchání zažalovaného skutku považuje za nesporné. Tímto svým, byť dodatečným, postojem se tak obžalovaný významnou měrou, a to i v souladu se svým zájmem, spolupodílel na zjednodušení a zrychlení řízení před prvoinstančním soudem a na minimalizaci finančních nákladů, resp. zlevnění soudního řízení, což ostatně i bylo cílem zákonodárce při vtělení institutu prohlášení viny do trestního zákoníku, i trestního řádu a tím i do soudní praxe.

21. S ohledem na výše podrobně rozvedené skutečnosti a okolnosti případu proto **krajský soud** za daného stavu **uzavřel, že v tomto konkrétním případě postačí, a je i namístě, uložit obžalovanému [REDAKCE], a to i v zájmu individuální prevence, podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 a odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, při respektování omezení uvedeného v § 58 odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, trest odnětí svobody v trvání tří roků a šesti měsíců** spojený však s jeho výkonem.

22. Byť se obhájce obžalovaného v průběhu hlavního líčení, zejména pak ve své závěrečné řeči, a posléze i samotný obžalovaný ve své závěrečné řeči a v posledním slově po skončení dokazování u hlavního líčení shodně ucházeli, resp. navrhovali krajskému soudu (č. l. 328, 343-344, resp. 345), aby při aplikaci příslušného ustanovení § 58 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené u § 185 odst. 3 tr. zákoníku takto uložený trest odnětí svobody (maximálně však v trvání tří roků) navíc i nespojil s jeho výkonem a podmíněně jej obžalovanému odložil na přiměřenou, a to i maximální, zkušební dobu (v trvání pěti roků), krajský soud se s tímto jejich návrhem, a to i v souladu se stanoviskem u hlavního líčení intervenující státní zástupkyně, které prezentovala především při své závěrečné řeči (č. l. 339, resp. 341), neztotožnil s tím, že již mimořádně snížený trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby nelze nespojit s jeho výkonem, čili podmíněně odložit, byť na maximální zkušební dobu, eventuálně i s dohledem nad obžalovaným, neboť pro takovýto postup evidentně nejsou splněny zákonné podmínky a předpoklady.

23. Krajský soud má totiž za to, že v tomto konkrétním případě skutečně nepřichází v úvahu aplikace příslušných ustanovení, a to nejen § 81 odst. 1 tr. zákoníku, resp. § 82 odst. 1 tr. zákoníku, o podmíněném odkladu výkonu trestu odnětí svobody, ale ani § 84 tr. zákoníku, resp. § 85 odst. 1, eventuálně odst. 3 tr. zákoníku, o podmíněném odkladu výkonu trestu odnětí svobody eventuálně i s dohledem za případného užití přiměřených omezení a povinností uvedených v § 48 odst. 4 tr. zákoníku.

K tomuto jednoznačnému závěru jej vedly především jak vysoká společenská škodlivost a amorálnost jednání a chování obžalovaného v době spáchání předmětného skutku a veškeré výše v odůvodnění tohoto rozsudku podrobně prezentované negativní důsledky jeho činu na psychiku poškozené a na její osobní i rodinné vztahy nejen s biologickou matkou, ale i s dalšími osobami jí blízkými v její rodině, i v rodině obžalovaného, včetně její sekundární viktimizace a případné

retraumatizace, tak i v zásadě účelový postoj obžalovaného k celému případu, kdy po popěrné obhajobě v přípravném řízení teprve až v řízení před soudem (mimo jiné i pod tíhou usvědčujících důkazů) využil možnosti prohlásit svoji vinu ze spáchání zažalovaného skutku s tímto prohlášením spojeným zákonným benefitem případné možnosti snížení soudem mu ukládaného trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby, kteroužto motivaci obžalovaný ostatně i při svém výsledku u hlavního líčení připustil, a rovněž i bagatelizace činu v souvislosti s prohlášením viny v rámci svého procesního výsledku u hlavního líčení. V neposlední řadě k tomuto závěru krajského soudu přispěly navíc významnou měrou i závěry klinického psychologa vyplynuvší z obsahu v přípravném řízení jím na osobu obžalovaného vypracovaného znaleckého posudku, který mimo jiné uzavřel, že prognóza jeho resocializace je snížená zejména s ohledem na jeho postojovou uzavřenost ve formě popírání trestné činnosti a absence pocitů viny (č. l. 215), což se koneckonců opakovaně projevovalo i v průběhu ve věci konaného hlavního líčení (částečná účelovost jeho doznání, bagatelizující postoj k činu), a rovněž i méně uvěřitelná upřímnost a vážnost jím u hlavního líčení projevené lítosti nad svým činem, a to včetně absence dostatečné sebereflexe a osobní či veřejné omluvy směřující k osobě poškozené za to, čeho se vůči ní dopustil a co svým činem nejen jí, ale i jejímu okolí způsobil.

24. Za dané situace je krajský soud přesvědčen o tom, že trest odnětí svobody uložený obžalovanému právě ve shora uvedené výměře postačí k dosažení účelu a cílů trestních sankcí, resp. trestu a k preventivnímu výchovnému vlivu jak na samotného obžalovaného, tak i na jeho okolí, resp. celou společnost v zájmu její účinné ochrany před obžalovaným, event. před dalšími potencionálními pachateli obdobné, v poslední době stále častěji a ve větší míře se vyskytující, mimořádně závažné, amorální a vysoce společensky škodlivé, nicméně velmi latentní (skryté, resp. utajené), sexuálně motivované trestné činnosti. V takovéto výměře obžalovanému uložený nepodmíněný trest odnětí svobody, navíc ještě poměrně výrazně pod spodní hranicí zákonné trestní sazby, považuje pak krajský soud za přiměřený, resp. adekvátní a plně vystihující okolnosti celého případu a velmi vysoký stupeň společenské škodlivosti jeho jednání, vycházejíc přitom ze zásady, že účelem a cílem trestních sankcí je především výchova a prevence a nikoli represe, odplata či satisfakce a že tento účel a cíl mohou být náležitě splněny jen za předpokladu, bude-li uložený trest spravedlivý.

Krajský soud má za to, že všechny zmíněné principy, předpoklady a podmínky byly a jsou v tomto konkrétním, svým způsobem specifickém, případě při stanovení druhu a výměry obžalovanému ukládaného trestu splněny.

25. V souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zařadil pak krajský soud obžalovaného pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do **věznice s ostrahou**, neboť pro jeho zařazení právě do tohoto typu věznice byly splněny všechny zákonné podmínky v citovaném ustanovení tr. zákoníku uvedené.

Krajský soud je přesvědčen o tom, a to při nesplnění zákonných podmínek zařadit jej pro výkon uloženého trestu odnětí svobody podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do přísnějšího typu věznice se zvýšenou ostrahou, že jeho náprava a převýchova, resp. působení na něj, aby vedl řádný život, právě v daném mírnějším typu věznice bude co nejlépe a nejefektivněji zaručena.

26. K trestnímu řízení se vůči obžalovanému s nárokem na náhradu škody, resp. na náhradu nemajetkové újmy v penězích (tzv. „relutární náhrada“) včas (tj. nejpozději před zahájením dokazování u hlavního líčení) a řádně (formou písemně odůvodněného návrhu na náhradu imateriální újmy v penězích) připojila **poškozená nezletilá** [redacted] [redacted] (prostřednictvím již v přípravném řízení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové jí dne 8. 9. 2021 ustanovené kolizní opatrovnice [redacted], advokátky se sídlem v [redacted] - č. l. 22) podrobně písemně odůvodněným návrhem ze dne 3. 7. 2022 (č. l. 319-320), a to s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích v celkové výši 210 000 Kč, čili za odčinění duševních útrap poškozené peněžitou náhradou, jak má na mysli ustanovení § 2951 odstavec 2 a § 2956 občanského zákoníku (dále jen OZ).

27. Poškozená pak v tomto, prostřednictvím ustanovené kolizní opatrovnice, podrobně písemně odůvodněném vyjádření, resp. návrhu poukázala mimo jiné na to, že obžalovaný se předmětného sexuálně motivovaného jednání vůči ní v kritické době dopustil s plným vědomím toho, že jde o prakticky [REDAKCE] dívku, resp. dceru jeho partnerky [REDAKCE] s opožděným psychickým vývojem, nevyváženým vývojem centrálního nervového systému a rozumovými schopnostmi v pásmu [REDAKCE] s původní diagnózou [REDAKCE] mentální retardace. Konstatovala rovněž, že v kritické době proto nebyla schopna nejen rozpoznat a pochopit smysl jednání a chování obžalovaného, ale ani se mu účinně bránit. Za situace, kdy měla k obžalovanému pozitivní osobní a citový vztah, se pak jeví jeho jednání vůči ní o to více zavrženíhodnější, neboť využil její bezbrannosti a její důvěry v jeho osobu. Vzhledem k tomu, že její biologická matka označila její obvinění vůči obžalovanému za lež a „naprostý výmysl“ a dokonce požadovala od ní omluvu a příslušné vysvětlení tohoto tvrzení, došlo nakonec k velmi významnému narušení jejich vzájemných vztahů a kontaktů, které se neustále prohlubuje a trvá i v současné době. V důsledku činu obžalovaného absolvuje pravidelné arteterapie, které zmírňují její úzkosti a napětí projevující se u ní od kritického období. V příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného byla pak u ní diagnostikována středně těžká akutní stresová reakce s úzkostí a nejistotou a posléze se u ní začala rozvíjet i porucha přizpůsobení, čímž tak došlo k razantnímu narušení její psychiky. V této souvislosti dále poukázala i na to, že její emoční vývoj bude záležet především na tom, zda se podaří normalizovat její vztahy s biologickou matkou, což se jeví i dle příslušné znalkyně pro její zdraví naprosto nezbytné a klíčové. Byť se aktuálně její psychický stav lepší, není však zcela v normě, a proto i nadále bude vyžadovat odbornou psychologickou pomoc a značnou podporu ze strany jejího biologického otce a jeho současné manželky, kteří jí věnují mimořádnou pozornost. Nicméně se nelze aktuálně objektivně vyjádřit k tomu, jaké konkrétní důsledky a vliv bude mít jednání obžalovaného na její budoucí život, neboť se jedná o nezletilou dívku, která se snaží nepříjemný prožitek vytěšňovat. Nelze se však spolehlivě vyjádřit ani k tomu, zda případně v době jejího dospívání budou mít její psychické problémy a trauma z mládí konkrétní vliv na její psychosexuální vývoj a zda se její aktuální psychické problémy nevrátí a nerozvinou se v těžší psychickou poruchu.

Kolizní opatrovnice v závěru tohoto písemného vyjádření jménem poškozené zdůraznila, že za dané situace má poškozená právo na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestnou činností obžalovaného, a to v celkové výši 210 000 Kč s tím, že pokud jí budou tyto finanční prostředky rozhodnutím soudu přiznány, byly by použity nejen pro poškozenou samotnou, ale i pro potřeby její rodiny v zájmu ulehčení a zmírnění jejího traumatu a stresu, jakož i pro účely odborné léčby jejího psychického stavu ve formě arteterapií, zábavných a cestovatelských aktivit apod., které by jí mohly rozptýlit a pomoci se vyrovnat s nepříjemnými prožitky a ztrátou kontaktu se svojí biologickou matkou.

Z těchto důvodů proto poškozená prostřednictvím své kolizní opatrovnice navrhla krajskému soudu, aby v případě odsuzujícího rozsudku uložil obžalovanému povinnost uhradit jí vzniklou nemajetkovou újmu ve formě zadostiučinění v penězích, a to v celkové výši [REDAKCE] Kč.

28. Krajský soud předně pečlivě a zodpovědně hodnotil při svém rozhodování konkrétní aspekty a argumenty prezentované prostřednictvím kolizní opatrovnice poškozenou v jejím návrhu na náhradu nemajetkové újmy v penězích, resp. relutární náhrady, přičemž dospěl k závěru, že tento její nárok je v příčinné souvislosti s velmi závažným sexuálně motivovaným jednáním obžalovaného vůči ní z kritického období, při kterém využil nejen stavu její bezbrannosti a jejího opožděného psychického vývoje, o němž v té době velmi dobře věděl, ale i stavu podřízenosti a psychické závislosti na něm, jakožto dospělé mužské autority - partnera její biologické matky, ke kterému navíc měla i velmi pozitivní osobní a citový vztah a plně mu důvěřovala. Proto **poškozenou uplatněný nárok na náhradu imateriální újmy v penězích považuje krajský soud za oprávněný a důvodný** odpovídající mimo jiné i judikatuře Nejvyššího soudu (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 8 Tdo 46/2013 a 4 Tdo 482/2016).

Toto zadostiučinění, resp. satisfakce oběti trestného činu v podobě reparace, čili náhrady nemajetkové újmy v penězích, odpovídá nejen příslušným ustanovením §§ 2956 až 2957 OZ, ale i judikatuře Ústavního i Nejvyššího soudu, zejména pak závěrům vyplynuvším z obsahu jak **nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14**, který stanovil především kritéria pro konstrukci výsledné částky takového odškodnění, **tak i rozhodnutí, resp. rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015**, které má judikatorní význam zejména ve vztahu k přiměřenosti rozsahu náhrady nemajetkové újmy za usmrcení blízké osoby (manželé, rodiče a děti), jakož i ustálenému judikatornímu výkladu dané problematiky vyššími soudy ve skutkově podobných věcech.

29. Podle ustanovení § 2956 OZ: Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, uhradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

30. Z ustanovení § 2957 OZ vyplývá, že: Způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jímí jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobné závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

31. V této souvislosti považuje však krajský soud za potřebné zdůraznit, že žádná finanční částka nemůže člověku, a v daném případě partnerem biologické matky sexuálně atakované a v kritické době i [REDAKCE] mentálně retardované nezletilé dívky, odčinit jí takovýmto sexuálně motivovaným činem způsobené duševní útrapy a de facto celoživotní trauma, včetně po všech stránkách narušeného vztahu se svojí vlastní matkou.

32. Z ustanovení § 2959 OZ pak mimo jiné vyplývá, že: Při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví, a to například i ve formě přechodné stresové reakce, přechodné poruchy přizpůsobení či dokonce posttraumatické stresové poruchy, které do budoucna nelze s naprostou jistotou u poškozené stále zcela vyloučit, odčiní škůdce duševní útrapy poškozenému peněžitou náhradou vyvažující plně jeho utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

33. Při stanovení, resp. vyčíslení výše této újmy ve formě duševních útrap, jak má na mysli výše citované ustanovení § 2956 OZ, vycházel pak krajský soud analogicky především z kritérií a hledisek vyplynuvších z obsahu zmiňovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14 (viz body 53 a 54 nálezu), tzn. z okolností, které je v této souvislosti třeba zkoumat jak na straně poškozeného, tak i na straně osoby odpovědné, resp. původce zásahu (v daném případě obžalovaného). Právě tato kritéria a hlediska lze tak dle názoru krajského soudu, byť v modifikované podobě, analogicky aplikovat i na daný projednávaný případ.

34. Na základě výsledků ve věci realizovaného důkazního řízení v přípravném řízení i u hlavního líčení, přezkoumáním a zhodnocením v návrhu na náhradu nemajetkové újmy v penězích poškozenou tvrzených skutečností a okolností, jakož i vyhodnocením majetkových a finančních poměrů obžalovaného, a to v kontextu se shora zmíněnými kritérii a faktory (tzn. okolnosti na straně poškozené a na straně odpovědné osoby, čili obžalovaného) pro určení charakteru a rozsahu konkrétní nemajetkové újmy, která vznikla poškozené v důsledku sexuálně motivovaného jednání obžalovaného vůči ní a pro její vyčíslení, dospěl nakonec krajský soud k závěru, že při důvodnosti a oprávněnosti nároků poškozené je namístě (při důsledné aplikaci principu proporcionality) uložit obžalovanému [REDAKCE] v souladu s ustanovením § 228

odst. 1 tr. řádu **povinnost uhradit poškozené nezletilé [REDAKCE] nemajetkovou újmu v penězích v celkové výši [REDAKCE] Kč.**

35. Při konstrukci výsledné finanční částky tohoto odškodnění poškozené (krajský soud byl totiž vázán a limitován celkovou výší poškozenou navrhovaného odškodnění, kterou nemohl svým rozhodnutím překročit), vycházel pak krajský soud, při vědomí toho, že se jedná svým způsobem o precedenční, výjimečné a mimořádné rozhodnutí reagující analogicky na „mantinely“ stanovené pro přiměřenost náhrady nemajetkové újmy právě shora citovaným rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4Tdo 1402/2015 (základní rozpětí kompenzace mezi 240 000 Kč až 500 000 Kč pro skupinu citově usmrčeným spjatých osob, tzn. rodiče, děti a manželé, pro typově neutrální případy), které si dělá skromnou ambici (byť se jedná o typově jiný případ řešící problematiku odškodnění duševních útrap pozůstalých při usmrcení blízké osoby, resp. rodinného příslušníka) vyvolat další odborné diskuse k dané problematice, ze všech specifík daného případu a kritérií, faktorů a okolností jak na straně poškozené, tak i na straně osoby odpovědné, tzn. obžalovaného, podrobně výše prezentovaných, majících vliv na vnímání duševních útrap a dopadu tohoto protiprávního jednání do sféry poškozené s tím, že se v daném konkrétním případě jedná o typově spíše „neutrální“ případ bez aktuálně mimořádných a těžkých následků na zdraví poškozené a negativních vlivů na její další psychosexuální vývoj.

36. **V případě poškozené má krajský soud za to, že příslušná ve shora citovaných rozhodnutích Nejvyššího soudu a Ústavního soudu uváděná kritéria, faktory a okolnosti, které bylo nutno zohlednit při stanovení výše odškodnění za nemajetkovou újmu, jsou splněna a výsledná částka odškodnění za tuto újmu v zásadě odpovídá nejen okolnostem zvláštního zřetele hodných, za kterých došlo k porušení základních přirozených osobnostních práv poškozené a nezpochybnitelným následkům jednání obžalovaného na její psychiku a psychosexuální vývoj (viz shora citované závěry znalkyň pedopsychiatričky a psychologů), ale i obecné zásadě proporcionality, resp. přiměřenosti, nebo-li spravedlivé únosnosti, i zásadě slušnosti vyjádřených v ustanoveních § 2958 a § 2959 OZ.**

37. Závažnost sexuálně motivovaného jednání obžalovaného navíc zvyšuje i okolnost, že se ho dopustil v pozici dospělé respektované autority a blízké osoby (partner biologické matky poškozené, k němuž tato měla pozitivní osobní i citový vztah a respektovala její), když nelze odhlédnout ani od svým způsobem rafinovaného způsobu zásahu (sexuálně atakoval poškozenou v domnění, že tato spí) do přirozených osobnostních práv poškozené.

Bez povšimnutí nelze nechat ani sekundární újmu, která poškozené vznikla v souvislosti s vyšetřováním a projednáváním předmětné trestní věci, čili důsledky tzv. „sekundární viktimizace“, kdy poškozená byla nucena absolvovat nejen gynekologické lékařské vyšetření a znalecká zkoumání, ale i podrobovat se příslušným úkonům trestního řízení a do současné doby i psychoterapii a arteterapii.

38. Na straně druhé pak krajský soud **v případě osoby odpovědné, čili obžalovaného,** zohlednil především jeho nekritický postoj k předmětné sexuálně motivované trestné činnosti, které se prokazatelně dopustil, jenž zaujal v průběhu přípravného řízení, kdy opakovaně kategoricky vyloučil a odmítl protiprávnost či nezákonnost svého jednání, když posléze, byť s vizí možnosti ucházet se o nižší trest, než který mu hrozil, naopak prohlásil u hlavního líčení svoji vinu, nicméně však s bagatelizujícím „výkladem“ svého jednání s minimálními projevy sebereflexe a nikoli zcela vážně míněnou a uvěřitelnou upřímností své lítosti nad svým činem.

Výše zmíněná obecná zásada proporcionality (přiměřenosti), resp. spravedlivé únosnosti však z pohledu obžalovaného znamená, že se opatření v podobě omezení, resp. zásahu do jeho základního práva nesmí dostat do nepoměru s užitkem, který byl omezením tohoto jeho základního práva dosažen ve prospěch poškozeného.

Krajský soud má však za to, že výsledná částka odškodnění poškozené nezletilé [REDAKCE] za nemajetkovou újmu v celkové výši [REDAKCE] Kč obstála v tomto testu

proporcionality a z pohledu nositele základního práva, čili obžalovaného, jej toto opatření nemůže natolik nadměrně zatížit, že by to bylo pro něho neúnosné.

39. Pokud jde o dopad kritické události do duševní sféry obžalovaného, netroufá si jej krajský soud na základě jeho chování a postojů především v průběhu přípravného řízení hodnotit, byť u hlavního líčení projevoval v tomto směru určité emoce, nicméně žádný výraznější negativní dopad celého případu do jeho duševní sféry krajský soud nezaznamenal, pomineme-li, z pohledu krajského soudu, přiměřené sankční důsledky trestního řízení na jeho osobu, a to i ve formě náhrady škody za nemajetkovou újmu způsobené jeho sexuálně motivovaným trestným jednáním poškozené. Obžalovaný je sice v zásadě nemajetný a má nezanedbatelné finanční závazky (bankovní úvěr na rekonstrukci domu, úhrada výživného a dvě exekuční řízení vedená proti jeho osobě), avšak jedná se o relativně mladého práceschopného muže v produktivním věku, který je objektivně schopen jednorázově či postupně soudem přiznaný nárok poškozené, a to mimo jiné i ve výkonu trestu odnětí svobody, uspokojovat, pokud bude mít opravdový zájem a bude chtít pracovat, když uložená povinnost k náhradě nemajetkové újmy v penězích ve stanovené výši poškozené by tak v žádném případě neměla mít dle přesvědčení soudu pro obžalovaného doživotní „likvidační“ následky. Co však považuje krajský soud v této souvislosti ve vztahu k výši odškodnění za klíčové, je skutečnost, že se obžalovaný dopustil předmětné sexuálně motivované trestné činnosti, s možnými budoucími následky na psychice a psychosexuálním vývoji poškozené, úmyslně, čili, jak ve svém shora zmíněném nálezu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14, uvádí Ústavní soud, cit.: „*Ve zlému úmyslu (záměru)*“, na kteréžto „*společensky i právně zplášt' odsouzenibodné chování původce neoprávněného zásahu*“ by měl soud ve svém odsudku reagovat „*citelným určením výše peněžitého zadostiučinění*“. Ostatně i sám Nejvyšší soud ve svém shora rovněž již opakovaně citovaném rozhodnutí ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015, mimo jiné v této souvislosti uzavřel, že, cit.: „*Nedbalost při páčání trestného činu lze vnímat jako neutrální prvek, na rozdíl od situací, v nichž by pachatelovo jednání vykazovalo úmysl či v jeho rámci dokonce zplášt' zavrženibodný úmysl. Takové úmyslné jednání by bezesbhytku mohlo vést ke zvýšení přiznaného nároku...*“.

40. Právě tato skutečnost, čili že obžalovaný spáchal předmětnou sexuálně motivovanou trestnou činnost vůči dceři své partnerky, resp. poškozené úmyslně a dopustil se tak zvlášt' závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, vedla nakonec krajský soud k závěru, že výslednou, z pohledu krajského soudu spíše symbolickou, částku relutární náhrady za nemajetkovou újmu stanovil v souladu s návrhem poškozené, resp. její kolizní opatrovnice alespoň v jí navrhované celkové částce [REDAKCE] Kč, tzn. mírně pod dolní hranici Nejvyšším soudem doporučeného základního rozpětí této kompenzace mezi 240 000 Kč až 500 000 Kč (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 4 Tdo 1402/2015), a to především díky tomu, že byl limitován výší tohoto nároku uplatňovanou poškozenou v jejím návrhu, byť je přesvědčen o tom, že by se mělo jednat o vyšší finanční odškodnění, než které poškozená prostřednictvím kolizní opatrovnice navrhovala. Má totiž za to, že právě daný konkrétní případ má natolik mimořádný a specifický charakter (byť naštěstí u poškozené aktuálně nedošlo v důsledku jednání obžalovaného k případnému rozvoji posttraumatické stresové poruchy se všemi jejími průvodními symptomy, aniž by však bylo možné do budoucna zcela vyloučit další prohlubování negativních důsledků tohoto jeho jednání na její psychiku a psychosexuální vývoj a na další disharmonizaci vývoje její osobnosti, které se mohou u ní eventuálně perspektivně i objevit a nelze je v budoucnu ani vyloučit), že je namístě rozsah této kompenzace poškozené stanovit alespoň v této konkrétní výsledné částce náhrady nemajetkové újmy.

41. Krajský soud je s ohledem na výše uvedené finanční „mantinely“ dané návrhem poškozené, resp. celkovou výši jí v tomto návrhu uplatňované nemajetkové újmy v penězích přesvědčen o tom, že alespoň takovýto rozsah a celková výše odškodnění, resp. peněžité náhrady (kompenzace) nemajetkové újmy poškozené splní, byť pouze částečně, v daném konkrétním případě nejen preventivně - sankční funkci ve vztahu k obžalovanému, ale i funkci satisfakční a

kompenzační, která by vedla ke zmírnění případných perspektivních následků sexuálně motivované trestné činnosti obžalovaného ve vztahu k ní, když je navíc přesvědčen i o tom, že při důsledné aplikaci zásad a principů proporcionality (přiměřenosti) a slušnosti jde o rozhodnutí adekvátní, přiměřené a především spravedlivé, odpovídající i zásadě slušnosti a alespoň částečně vyvažující její utrpení a duševní útrapy spojené s prožíváním tohoto traumatického prožitku, s nímž se bude nucena s velkou pravděpodobností s postupujícím věkem a časem eventuálně potýkat a vyrovnávat.

42. V této souvislosti krajský soud opětovně poukazuje na to, že žádná finanční náhrada nemůže poškozené nezletilé [REDAKCE] plně vykompenzovat utrpení a duševní útrapy spojené právě s takovýmto sexuálně motivovaným jednáním, kterého se obžalovaný vůči ní v kritickém období dopustil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze podat odvolání**, které musí být podáno **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku, a to ke **Krajskému soudu v Hradci Králové**, když o případném odvolání bude rozhodovat **Vrchní soud v Praze**.

Práva odvolání se **nemůže** domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout **státní zástupce** pro nesprávnost, kteréhokoli výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **poškozený**, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich **odvolání odmítnuto**.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného, resp. odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Hradec Králové 19. července 2022

JUDr. Miroslav Veselský v. r.
předseda senátu